

ПРОБЛЕМИ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Найважливішою складовою економічного забезпечення інноваційної діяльності є фінансування. Зростаючі потреби у фінансах для активізації інноваційної діяльності підприємств вже не задовольняються за рахунок традиційних систем кредитування, бюджетного фінансування та обігу грошових коштів. Для фінансування нових технологічних компаній необхідні інші інструменти, серед яких важлива роль відводиться венчурному фінансуванню.

За останні роки в економічних публікаціях за останній час з'явилося багато досліджень, присвячених венчурному інвестуванню. Серед них можна виділити роботи Д. Гарнера, Р. Оуна, Р. Конвея, В. Аньшина, М. Бродського, О. Дагаєва, А. Каржаєва, Л. Фоломьєва, Л. Антонюк, А. Поручника, В. Савчука, М. Йохна та ін. Їх зусиллями були створені теоретичні і методологічні основи для подальшого дослідження венчурного капіталу та його можливостей в інноваційному оновленні економіки.

Метою дослідження є виявлення основних проблем розвитку венчурного фінансування в Україні та розробка рекомендацій щодо їх усунення.

Актуальність розвитку венчурного фінансування стала очевидною, тому що саме воно дозволяє з'єднати науку з іншою частиною економіки, і тим самим підвищити конкурентоздатність вітчизняної промисловості. Основне призначення венчуру - забезпечити життя і розвиток малої інноваційної компанії на початковій стадії її розвитку, коли компанія ще не має активів, крім НДДКР, які вже знаходяться на завершальній стадії, або дослідного зразка свого нового продукту, але вона потребує вже значних фінансових ресурсів для подальшого росту. Таким чином, венчурний капітал виступає одним з головних каталізаторів інноваційного розвитку. [1]

Наразі український ринок венчурного капіталу відносно слаборозвинений, незважаючи на те, що розвиток венчурного бізнесу почався в 1992 році після підписання угоди про створення Фонду «Україна» й має свою специфіку. На відміну від світової практики, в Україні науковий та інноваційний розвиток поки що відійшов на другий план, незважаючи на тенденції й роль, яку виконують інновації для суспільства в цілому. Тому якщо й існує українська індустрія венчурного фінансування, подібна західній, то вона є такою тільки формально, адже в нашій країні венчурні фонди обслуговують або інтереси певної бізнес-групи, яка має інтерес у різних сферах, або конкретну сферу бізнесу.[2]

До основних проблем, які перешкоджають розвитку венчурної індустрії в Україні відносяться недосконалість законодавчої бази в області інноваційної діяльності і ускладнення реєстрації венчурних фондів в українській юрисдикції; недостатність українського капіталу у венчурній індустрії України - одного з основних факторів привабливості країни для іноземних інвесторів і відсутність значимих джерел венчурного капіталу; недостатня інформаційна підтримка венчурної індустрії; відсутність економічних стимулів для залучення прямих інвестицій у підприємства високотехнологічного сектора, які б забезпечували необхідний ризик для венчурних інвесторів тощо. [3]

Для вирішення цих проблем треба усунути недоліки нормативно-правової бази держави, надавати підтримку розвитку інноваційної діяльності, розвивати фондовий ринок, покращити інформаційну підтримку венчурного бізнесу, готувати кваліфікованих менеджерів інноваційних проектів фахівців в управлінні власне венчурними компаніями і проектами; проводити обґрунтовану і дієву інноваційну політику.

Список літератури: 1. *Аншин В.М., Филін С.А.* Менеджмент інвестицій и інновацій в малом и венчурном бизнесе. - М.: Анкил, 2003 2. *Цихан Т.* Роль венчурной индустрии в формировании национальной инновационной системы // Теория и практика управления. – 2005. - № 11. 3. *Бродский М.Н., Костенко С.И., Моисеев В.Д.* Проблемы финансирования инновационных проектов // Инновации. - №7-8. - 2000.